

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Opatowie.

Prenumerata kwartalnie 3 korony,
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 7.

Opatów, dnia 10. lipca 1917.

TREŚĆ: 1) Zasiłki na cele dobroczynne. 2) Zajęcie zboża i przetworów młynarskich. 3) Zajęcie siana. 4) Zakupno nasion przez polską Centralę rolniczą. 5) Rozporządzenie o zajęciu towarów bławatnych. 6) Obrót mydłem, lojem i tłuszczami. 7) Ogłoszenie dotyczące zwalczania pijaństwa i uregulowania rozdziału i sprzedaży spirytasu. 8) Przepisy celem zapobieżenia pożarom lasów. 9) Obwieszczenie o wydobyciu zwłok z wisły w Tuszynie dworskim. 10) Sprostowanie ceny baraków cukrowych. 11) Obwieszczenie o kursie dla wykształcenia urzędników średniej kategorii.

1.

Zasiłki na cele dobroczynne.

Celem przyścia z pomocą cierpiącej niedostatek ludności powiatu, zaopatrzenia kuchni i ochronek w artykuły spożywcze oraz poparcia rozwoju instytucji dobroczynnych ofiarowała c. i k. Komenda powiatowa w miesiącu czerwcu 1917 następujące kwoty:

Powiatowemu Komitetowi Ratunkowemu w Opatowie	K 25000 h. —
Szpitalowi Św. Leona w Opatowie	„ 15000 „ —
Miejskiemu szpitalowi epidemicznemu	„ 1747 „ 42
Pogorzelcom w Rakowie	„ 2000 „ —
Izraelickiemu stowarzyszeniu dobroczynnemu „Ezra“ w Opatowie	„ 2000 „ —
Izraelickiemu stowarzyszeniu dobroczynnemu „Linax Hacedek“ w Ostrowcu	„ 1000 „ —
Izraelickiej taniej kuchni w Ostrowcu	„ 1000 „ —
Taniej kuchni chrześcijańskiej w Opatowie	„ 900 „ —

Taniej kuchni żydowskiej

w Iwaniskach	K 900 h —
Kuchni żydowskiej ewakuowanych w Ostrowcu	„ 900 „ —
Dozorowi bożniczemu w Rakowie	„ 600 „ —
„ „ w Kunowie	„ 600 „ —
„ „ w Łagowie	„ 600 „ —
„ „ w Ożarowie	„ 500 „ —
Na doraźne zasiłki pojedynczym biednymi osobom	„ 2410 „ —

Razem K 55157 h. 42

2.

Zajęcie zboża i przetworów młynarskich.

(W myśl. rozp. Jen. Gub. wojsk. W. S. Nr. 76183 z 3/7. 1917).

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 57 względnie rozp. z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 51, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp.

Nr. 58 dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej, zarządza się co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Zboże, (pszenica, żyto, jęczmień, owies i mieszanka) pochodzące ze zbioru roku 1917, oraz uzyskane zeń przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju, jakoteż wszelkie reszki zeszłorocznych zapasów tych produktów, zajmuje się na rzecz Zarządu wojkowego. Za mieszankę w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się poszczególne rodzaje zboża zmieszane ze sobą lub z nasionami roślin strączkowych.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych płodów jest zabronionem, o ile w tem rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. (§§ 11 i 12 rozporządzenia z dnia 11/6. 1916 Dz. rozp. Nr. 61).

§ 3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega zboże potrzebne producentowi:

- a) do siewu w jego własnym gospodarstwie,
- b) do wyżywienia własnego, oraz dla domowników, oficjalistów i czeladzi,
- c) Na wykarmienie bydła własnego, tudzież należącego do oficjalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych, przepisanych osobnym rozporządzeniem.

§ 4. Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na mocy § 1 jest obowiązany na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych zgłosić zapasy takich produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania, oraz dla sprawdzenia przedłożonego zgłoszenia zezwolić na zwiedzenie budynków gospodarczych, składów i innych lokali, oraz na wgląd w zapiski gospodarcze wzgl. handlowe, jakoteż udzielić na żądanie wszelkich informacji.

§ 5. Obowiązek odstawy, ustalenie ilości zboża, pozostawionej producentowi, jakoteż przepisanej do odstawy, paszport zbożowy.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zapasów produktów zajętych na mocy § 1. z zachowaniem przepisanych terminów.

Do odbioru tych zapasów przeznaczoną jest w obrębie e. i k. Jen. Gub. wojsk. z wyjątkiem powiatów: chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego w myśl art. VII rozp. z dnia 23./6 1917 Dz. rozp. Nr. 58 dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej – Polska Centrala zbożowa. Az do podjęcia działalności tej Centrali służą do odbioru magazyny zbożowe Zarządu wojskowego.

Do wyznaczenia ilości zboża, która ma być pozostawioną producentowi (§ 3.) oraz ilości, która musi być odstawioną powołaną jest komisya powiatowa wzgl. gminna.

Komisya ta wpisuje ustalone ilości oraz przepisane terminy odstawy do paszportu zbożowego. (art. VIII i IX. rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58).

§ 6. Ceny odbioru.

Dla zboża dobrowolnie oddanego przez producenta ustanawia się następujące ceny:

pszenica	54 K 60 h
żyto	} 48 K 30 h.
jęczmień	
owies	
mieszanka	

Ceny powyższe obowiązują od 15. lipca 1917 r. i rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn. Odnoszą się do towaru dobrego, suchego, odpowiadającego przeciętnej jakości zboża, wyprodukowanego w obrębie c. i k. austr.–węg. okupacji.

Przy gorszej jakości może nastąpić odpowiednie obniżenie ceny, które jednak nie może wynosić więcej niż 15% każdorazowej ceny odbioru. Jeżeli odległość magazynu odbioru od miejsca produkcji wynosi więcej niż 7 km. w takim razie należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za odstawę, którego wysokość unormowaną będzie osobnym zarządzeniem.

Za zboże, które producent odda ponad przepisaną ilość oraz za zboże, dostarczone do siewu, należy

się dodatek do ceny, który unormowany zostanie osobnym zarządzeniem.

§ 7. Normy zużycia. Rozdział zgromadzonych zapasów.

Normy zużycia dla osób, uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) oraz rozdział nabytych zapasów ustalone zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 8. Przemiał.

Na wniosek wydziału wykonawczego Kraj. Rady gosp. udzieli Komenda powiatowa poszczególnym młynom pozwolenia puszczenia ich w ruch, zarządzi potrzebne środki kontrolne, inne zaś młyny zamknie.

Młyny zamknięte mają prawo do odszkodowania, którego wysokość ustali Kraj. Rada gosp. a które wypłacać będzie Polska Centrala zbożowa.

Zasady kontroli młynów, normy przemiału, zapłata za mielenie, oraz ceny przetworów młynarskich ustalone zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 9. Środki przymusowe.

Jeśli właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. wzbrania się przed oddaniem tychże w przepisanej ilości i w przepisanych terminach, lub nie posiada środków potrzebnych do wykonania młocki wzgl. odstawy w takim razie może Komenda powiatowa przeprowadzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, użyć do tego celu jego zabudowań i wszelkich środków pomocniczych jego gospodarstwa, jakoteż przydzielić przymusowe siły robocze w myśl § 4., rozp. najw. wodza armii z dnia 3. czerwca 1916 Nr. 54 Dz. rozp. dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach. W razie zarządzenia dostawy przymusowej mogą być ceny odbioru unormowane w § 7., obniżone aż do połowy. Sposób postępowania przy dostawach przymusowych zostanie ustalony osobnymi zarządzeniami.

Komenda powiatowa może zarządzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej także przed upływem przepisanych terminów odstawy, o ile to okazuje się niezbędnym dla zaopatrzenia ludności lub o ile zachodzi niebezpieczeństwo zużycia zajętych produktów.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na ich podstawie karane

będą według § 10. i § 11 rozp. z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2. rozp. z dnia 21. lutego 1917 Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

§ 11. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie zniesione zostało rozporządzenie c. i k. Jen. Gub. wojsk. z dnia 19./7. 1916 Dz. rozp. Nr. 61.

3.

Rozporządzenie

dotyczące zajęcia siana.

(Rozp. Jen. Gub. wojsk. W.S. Nr. 77175. z 30/6. 1917.)

Na podstawie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61. Dz. rozp. dotyczące spożytkowania zbiorów rolnych oraz w przeprowadzeniu rozp. z d. 23. czerwca 1917 Nr. 58. Dz. rozp. dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej zarządza się co następuje:

Zajęcie.

§ 1.

Cały zbiór siana z r. 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojsk.

Pod sianem rozumie się wszelkie rodzaje siana jakie w c. i k. aust. węg. Obszarze Okupowanym się trafiają, a mianowicie siano łąkowe pierwszego pokosu, potraw czyli otawę, siano z wszystkich odmian, koniczyny, lucerny, seradelli, esparsety i mieszanki jak również i odpadki tychże (plewy z koniczyny, wytrząski i t. p.).

§ 2.

Następstwem zajęcia jest że przeróbka, zużytkowanie na karmę czy też dla innych celów, jakoteż dobrowolna lub wymuszona sprzedaż wzgl. kupno zajętych płodów są zabronione, o ile w tem rozporządzeniu lub też przez osobne przepisy nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno wzgl. sprzedaż zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile jednakowoż nie zostały już wykonane.

§ 3.

Zajęciu nie podlegają ilości potrzebne na wyżywienie własnych koni i bydła producenta jak również jego oficjalistów i czeladzi przy zachowaniu norm maksymalnych co do spożycia paszy, przepisanych osobnym rozporządzeniem.

§ 4.

Zaopatrzenie w siano właścicieli bydła i koni którzy swego zapotrzebowania ustalonego na podstawie przepisanych norm spożycia nie są w możności pokryć sianem własnej produkcji — zostanie unormowane osobnym rozporządzeniem.

Odbiór.

§ 5.

Do odbioru w myśl § 1. zajętych produktów jest na obszarze J. G. W. z wyjątkiem wyłącznie Polska Centrala Paszy w Lublinie wzgl. jej filie powiatowe i zastępcy.

Właściciel zajętych produktów jest obowiązany sprzedać swoje zapasy P. C. P. wzgl. jej zastępcom.

P. C. P. jest obowiązana zakupić wszelkie niżej wymienione zajęte produkty o ile te znajdują się w takim stanie, iż wedle ogólnie przyjętych norm mogą być użyte na paszę.

Sposób odbioru w obwodach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim zostanie uregulowany osobnymi rozporządzeniami.

Obowiązek zgłoszenia.

§ 6.

Zajęte ilości obowiązani są właściciele większych posiadłości wprost mniejszych posiadłości za pośrednictwem naczelnika gminy w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. października 1917 zgłosić do odstawy w P. C. P. (filii powiatowej) wzgl. przed rozpoczęciem czynności urzędowych przez nią w odnośnej Komendzie obwodowej (oddz. roln.).

Zgłoszenie ma zawierać:

1) Nazwę miejscowości i gminy,

2) Nazwę właściciela,

3) Rodzaj siana i ilość,

4) Miejsce przechowania,

5) Podpis uprawnionego do rozporządzenia, produktem jak również podpis sołtysa lub wójta stwierdzający iż zapodane daty są prawdziwe.

P. C. P. wyda i wyśle zgłaszającym najpóźniej do dnia 31. listopada 1917 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

Ceny.

§ 7.

P. C. P. jest obowiązana płacić przy odbiorze za zajęte produkty następujące ceny:

za siano nieprasowane	K 12.—
za koniczynę nie prasowaną	K 15.—
za siano prasowane	K 14.—
za koniczynę prasowaną	K 17.—

Pod sianem z koniczyny rozumie się siano wszelkich gatunków koniczyn, z lucerny, esparsety i seradelli; pod sianem pozostałe rodzaje siana jak również odpadki siana koniczynowego.

Ceny rozumieją się loco miejsce produkcji z tem zastrzeżeniem że producenci są obowiązani w obrębie promienia do 3 kilometrów dostawiać siano własnymi furmankami bez osobnego wynagrodzenia do miejsca prasowania wzgl. odbioru wyznaczonego każdorazem przez P. C. P. W razie niemożności uskutecznienia tego własnymi furmankami lub też odmowy ze strony producenta ma gmina dostarczyć furmanki za wynagrodzeniem po 30 halerzy za jeden q metryczny i km. Powstałe stąd koszty przewozu odciąża się od ceny.

Za ilości w myśl postanowień § 5 prawidłowo do odstawy zgłoszone wypłaca P. C. P. przy odbiorze dodatkową premię w wysokości 50 halerzy za każdy q metr.

W razie gdyby P. C. P. do dnia 31. marca 1918 nie odebrała prawidłowo zgłoszonego do dostawy produktu otrzymuje właściciel tegoż przy odbiorze od P. C. P. oprócz ceny podstawowej i premii dodatkowe 50 halerzy za każdy q jakie wynagrodzenie za przechowywanie.

Przymus odstawy.

§ 8.

W razie gdyby właściciel wzgl. jego uprawniony pełnomocnik wzbraniał się sprzedać swoje zajęte zapasy P. C. P. ma odnośna Komenda powiatowa definitywnie rozstrzygać o obowiązku do oddania tejże i w razie potrzeby zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośny właściciel traci w tym wypadku prawo do premii wzgl. dodatku za przechowywanie w § 7 naznaczonym.

Postanowienia karne.

§ 9.

Przekroczenia powyższego rozp. lub przepisów na ich podstawie wydanych karane będą, według § 10 rozp. z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2. rozp. z dnia 21. lutego 1917 Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszenia obowiązków dostawy.

Wejście w życie.

§ 10.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

4.

Zakupno nasion przez Polską Centralę Rolniczą.

Rozporządzenie Jen. Gub. wojsk. Z. F. Nr. 124480, którym Polska Centrala Rolnicza została upoważniona do zakupu wyki, łubinu, bobiku, peluszki i innych nasion, zostaje nadal ważne a ż do odwołania. Z wyjątkiem Polskiej Centrali Rolniczej nikt inny nie ma prawa kupować lub też uprawiać handel wyżej wymienionymi nasionami.

5.

Rozporządzenie

c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 31. maja 1917 r. odnośnie do zajęcia i obowiązku zgłoszenia do sprzedaży towarów bławatnych wszelkiego gatunku.

Na podstawie §§ 52 i 53 umowy międzynarodowej z dnia 18. października 1907 r. regulującej

prawa i zwyczaje wojny lądowej, zarządzam, co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Przy równoczesnym zakazie wolnego handlu ulegają zajęciu towary bławatne wszelkiego rodzaju.

§ 2. Rozp. to dotyczy następujących osób:

- A) Handlarzy,
- B) Wytworców,
- C) Posiadaczy,
- D) Właścicieli,
- E) Przechowawców,
- F) Właścicieli domów.

§ 3. To rozporządzenie dotyczy następujące towary:

Towary bawełniane:

1. Zwykle, gładkie i pojedynczo dziergane wzorzyste, surowe, bielone, farbowane, drukowane lub psstro tkane.
2. Zwykle, gęste, gładkie i pojedynczo dziergane, wzorzyste, surowe, bielone, farbowane, drukowane i psstro tkane.
3. Cienkie, surowe, bielone, farbowane, drukowane i psstro tkane.
4. Najciensze.
5. Aksamity i materye rodzaju aksamitów z wyjątkiem wstążek aksamitnych.
6. Tiule, gładkie, surowe, bielone, wzorzyste, farbowane, drukowane i psstro tkane.
7. Towary niciane, trykotowe i szydelkowane w całych sztukach, surowe, bielone, farbowane, drukowane i psstro na sposób pończoszkiwane dziane lub szydelkowane.
8. Pończochy, skarpetki i wyroby trykotowe.
9. Nici i włóczki.

Towary wełniane:

1. Sukno na gunie.
2. Wszystkie wełniane towary tkane, a nawet drukowane.
3. Aksamity i materye rodzaju aksamitów, strzyżone, lub niestrzyżone, nawet drukowane.

Towary jedwabne i półjedwabne, z jedwabiu, floretu lub sztucznego jedwabiu bez dodania innych materiałów prząniczych lub w połączeniu z innymi materiałami.

1. Materiały czysto jedwabne.
2. Tiule.
3. Silna materia jedwabna na wyrób towarów galanterijnych.
4. Tkaniny czysto jedwabne, gładkie, modne, niefarbowane, farbowane, drukowane i pstro tkane.
5. Aksamity i materje rodzaju aksamitów (strzyżone lub niestrzyżone).
6. Towary trykotowe i szydełkowane w całych sztukach (towa łokciowy).

Towary konfekcyjne:

Ubrania, bielizna i inne przedmioty szyte z materji.

§ 4. Obowiązek zgłoszenia.

Wszystkie w § 2. wymienione osoby są obowiązane do dnia 15. lipca 1917 r. w ich posiadaniu znajdujące się, a w § 3 tego rozporządzenia wyszczególnione towary bławatne zgłosić we właściwej Komendzie powiatowej. Obowiązek zgłoszenia rozciąga się na:

Zapasy towarów bławatnych znajdujące się u kupców, ponad 250 arszynów z jednego gatunku, oraz ponad 1000 arszynów, składających się z więcej gatunków. Odnośnie do towarów konfekcyjnych ponad 100 sztuk ubrań. Wszyscy inni mają zgłosić swoje zapasy, o ile posiadają więcej niż 25 arszynów towarów bławatnych lub 10 sztuk nowych ubrań Konfekcyjnych.

Posiadacze domów, w których tego rodzaju towary są przechowane, a których posiadacze lub właściciele są niezna i z miejsca pobytu, mają o tem donieść w krótkiej drodze do Komendy powiatowej.

Formularze arkuszy zgłoszeń w odpowiedniej liczbie można dostać u Władzy miejscowej lub Komendzie powiatowej.

Zgłoszenie powinno nastąpić w przepisany m erminie we właściwej Komendzie powiatowej.

§ 5. Automatyczne uwolnienie z pod zajęcia zgłoszonych zapasów.

Handlarze począwszy od drugiej kategorii w dół, o ile zgłoszony zapas wynosi do 10.000 arszynów, otrzymują 10⁰/₀, wyżej 10.000, 5⁰/₀ towarów bławatnych i 100 ubrań dla drobnego handlu.

Dalsze uwolnienie z pod zajęcia może nastąpić na podstawie należycie uzasadnionego, podania wniesionego do W. J. G. (Centrali Surowców) i w takich wypadkach będą wydane poświadczenia zwolnienia z pod zajęcia.

§ 6. Obowiązek przedłożenia oferty:

Wszelkie osoby, których to rozporządzenie dotyczy, są obowiązane znajdujące się w ich posiadaniu, a ulegające zajęciu towary bławatne, zaofiarować do kupna c. i k. W. J. G. (Centrali Surowców), a to na formularzach nabytych u Władzy miejscowej albo u Komendy powiatowej przy równoczesnem przedłożeniu wzorów.

Przedłożenie oferty ma nastąpić najpóźniej do dnia 15. lipca 1917 r. w odnośnej i właściwej Komendzie powiatowej

§ 7. Uprawnienie do zakupna.

Uprawnionymi do zakupna są ustanowione przez c. i k. W. J. G. komisji zakupujące towary bławatne, które będą urzędować w miejscach odbioru towarów.

§ 8. Zapłata.

Oznaczone przez Komisję zakupującą towary bławatne ceny za odebrane towary będą normowane stosownie do konjunktury handlowej i będą wynosiły przynajmniej trzykrotną cenę tych towarów, jaka była w czasie pokoju.

Zapłata za objęte towary bławatne nastąpi zaraz na podstawie nakazów zapłaty w tej kasie, na którą ten nakaz opiewa.

§ 9. Obrót.

Wszelki obrót towarami bławatnymi wyszczególnionymi w § 3. jest zakazany, a wywóz tychże może nastąpić tylko na podstawie zezwolenia c. i k. J. G. W. (Centrali Surowców).

§ 10. Przysze zaopatrzenie miejscowej ludności w towary bławatne.

Zaopatrzenie miejscowej ludności w towary bławatne, a w szczególności po wyczerpaniu się zapasów u drobnych handlarzy, przekazuje się Polskiej Centrali Handlowej w Radomiu, która jest obowiązana dostarczyć jej przez c. i k. W. J. G. towary bławatne w swoich sklepach filialnych zaofiarować do kupna miejscowej ludności w całym obrębie Gubernii W. J. G. (Centrala surowców) poczyni zarządzenia co do przydzielenia odpowiednich ilości towarów bławatnych drobnym kupcom.

Ceny za towary bławatne oznaczy Centrala Surowców c. i k. W. J. G., a dotrzymanie tych cen będzie kontrolowane.

§ 11. Wydanie nowych kart handlowych.

Nowe upoważnienia handlowe będą wydane tylko tym osobom, które się trudniły handlem towarów bławatnych jeszcze przed rokiem 1914.

§ 12. Nadzór i załatwianie sporów.

Wszelkie spory rozstrzyga właściwa Komenda powiatowa po przesłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której znajdują się zapasy towarów, a ostatecznie Centrala Surowców c. i k. W. J. G., do której ewentualnie doniesienia i zażalenia wnosić należy.

§ 13. Postanowienia karne.

Kto wykracza przeciwko przepisom tego rozporządzenia lub wzywa i pobudza do takich wykroczeń, będzie karany aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 10.000 koron które te kary mogą być zastosowane albo osobno albo łącznie.

Ozrócz tego należy orzec przepadek towarów bławatnych bez żadnego wynagrodzenia i bez postępowania sądowego za dozwoleń c. i k. Woj. Jen. Gub. (Centrali Surowców).

§ 14. Czas wejścia w zastosowanie.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

6.

Obrót mydłem, łojem i tłuszczami.

W myśl rozporządzenia Wojsk. Jen. Gub. R. S. Nr. 66086/17 zarządza się co następuje:

Celem poparcia przemysłu mydlarskiego w obrębie Gubernatorstwa, dano inicjatywę do stworzenia wolnego Związku mydlarzy, którzy przed wojną przemysł ten wykonywali; centrala związku będzie miała siedzibę w Radomiu. Celem przystąpienia do Związku konieczne jest okazanie odnośnego rosyjskiego patentu z roku 1914 na fabrykację mydła.

Przystąpienie innych korporacji, osób i t. d. podlega zezwoleniu Wojsk. Jen. Gubernatorstwa.

Z komitetem wykonawczym powyższego, mającego się założyć Związek zawarto kontrakt celem zebrania łoju i niespożywczych tłuszczów i oliwy, zdanych do fabrykacji mydła.

Zakupno łoju i niespożywczych tłuszczów i oliwy.

Związek ten obowiązuje się do odbioru wszelkiego w rzeźniach i innych miejscach rzezi otrzymanego z bydła rogatego łoju, pochodzącego z rzezi cywilnego kontyngentu za zapłatę przynajmniej po K 1.50 za funt rosyjski łoju surowego, a po K 2.50 za funt rosyjski łoju wytopionego. Z każdego bydłęcia bitego według obrzędu mojżeszowego należy 5 funtów łoju oddać właścicielowi bitego zwierzęcia na sprzedaż z wolnej ręki.

Oprócz surowego i wytopionego łoju wolno Związkowi zakupywać także tłuszcz z kości oraz spożywcze tłuszcze i oliwę i magazynować je. Te materiały zawierające tłuszcz należy bez przeróbki dostawiać do c. i k. Zarządu Tow. Akcyjnego „Sirem“ w Strzemieszycach.

Dla zbiórki łoju i powyższych materiałów zawierających tłuszcz, ustanowi związek zakupujących agentów i kontrolorów a dla magazynowania i wytapiania surowego łoju osobnych ludzi.

Wszyscy ci funkcjonariusze Związku otrzymają legitymacje wystawione przez Centralę surowców wojsk. Gen. Gubernatorstwa i mają przed rozpoczęciem swej czynności postarać się o wizę odnośnej Komendy powiatu.

Zebrany łoż będzie przetapiany w zakładach Związku. Cały przetopiony łoż będzie odstawiony do c. i k. Zarządu Tow. Akc. „Sirem“ w Strzemieszycach.

Zaopatrzenie w mydło.

Obrotem mydła sprowadzonego z monarchii zajmuje się Polska Centrala Handlowa Tow. Akc. w Radomiu.

Fabrykom mydła Szczarańskiego w Lublinie, Grossfelda w Radomiu, Mandelbauma w Opatowie, Goldacha w Piotrkowie i Pacanówskiego w Wolbromiu powierza się aż po odwołania prócz przetapiania surowego łoju także i wyrób mydła dla obszaru c. i k. Gen. Gubernatorstwa w Lublinie.

Do wyrabiania mydła wolno używać tylko kwasu tłuszczowego, dostarczonego przez Zarząd Tow. Akc. „Strem“.

Wyrabiane będzie mydło wojenne i mydło jędrne i to wyłącznie w kawałkach po $\frac{1}{5}$ kg.

Każda sztuka będzie zaopatrzona znakiem Związku mydlarskiego i ceną detaliczną sztuki: Cena detaliczna wynosi aż do odwołania za kawałek wagi $\frac{1}{5}$ kg. mydła wojennego 1. koronę — za mydło jędrne 4 korony 40 hal.

Oprócz wymienionych mydlarni nie może żadna inna w obszarze Gen. Gubernatorstwa być w ruchu.

Ewentualnie wydane patenty przemysłowe do wyrabiania mydła na bieżący rok będą bezwzględnie ściągnięte a należność za nie zapłacona, zwróconą.

Sprzedaż mydła.

Związek mydlarski będzie sprzedawał towar grosistom, którzy je będą zbywali drobnym sprzedawcom.

Jako grosistów należy uważać tych kupców, którzy dotychczas mieli jako tacy upoważnienie, prócz tego wszyscy członkowie Związku mydlarskiegoj.

Związek ma co miesiąc donieść Komendzie powiatowej jakie ilości i gatunki mydła dostarczone każdemu pojedynczemu grosiście w powiecie.

Grosistom wolno sprzedawać mydło tylko drobnym sprzedawcom, którzy dotychczas zajmowali się handlem mydła, jak handlem towarów mięszanych, drocueryom, perfumeryom i t. d. (a więc otwartym sklepom).

Mydło będące na składzie u grosistów i w lokalach sprzedaży, nie zaopatrzone znakiem albo bandrolą, Polskiej Centrali Handlowej lub związku mydlarskiego, oraz mydło niesprzedane znajdujące się u mydlarzy winno być paopatrzone przez zastępcę związku mydlarskiego znakiem tegoż związku za co należy uiścić K 2 za 100 kg,

Mydła tego nie wolno po 1. czerwca 1917, sprzedawać z wolnej ręki, można je jednakże po tym-

terminie oddać związkowi mydlarskiemu w drodze sprzedaży.

W każdym sklepie detalicznym należy umieścić na miejscu dobrze wydocznem tablicę, na której wielkimi literami w języku polskim i niemieckim podaje się do wiadomości, że wolno sprzedawać tylko mydło zaopatrzone znakiem Polskiej Centrali Handlowej albo związku mydlarskiego.

Mydło znalezione bez powyższych oznaczeń będzie natychmiast konfiskowane.

U mydlarzy znajdująca się sode żrąca i amoniakową, potaż, oraz szkło wodne należy oddać związkowi mydlarskiemu za zapłatą. W razie gdyby układ co do ceny nie doszedł do skutku, będzie cena oznaczona, przez centralę surowców przy Wojsk. Jen. Gub.

Przewóz powyższych towarów do jednej z pięciu wymienionych mydlarni dozwolony tylko na mocy certyfikatu przewozowego Wojs. Jen. Gub. (Centrala surowców).

7.

Ogłoszenie

dotyczące zwalczania pijaństwa, uregulowania rozdziału i sprzedaży spirytusu oraz wytworów spirytusowych.

Celem skutecznego zwalczania pijaństwa, przekraczania przepisanych cen sprzedaży i innych spekulacji przy sprzedaży wódki, wydało c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo w Polsce rozporządzeniem z dnia 18. maja 1917 następujące zarządzenia:

1) Prawo do sprzedaży spirytusu podpadającego pod monopol, zostało uprawnionym dotąd koncesyonowanym kupcom cofnięte.

2) Istniejące monopolowe magazyny sprzedaży spirytusu z wyjątkiem magazynów w Lublinie, Kielcach, i Piotrkowie zostały zwinięte.

3) Powyższe trzy magazyny, posiadają wyłącznie tylko prawo do drobnego handlu t. j. do drobnej sprzedaży 95⁰/₀ i 50⁰/₀ wódki monopolowej, w przepisowo etykietowanych i zamkniętych flaszkiach i naczyniach w ilościach po $\frac{1}{40}$, $\frac{1}{20}$ i $\frac{1}{4}$ wiadra, w przeznaczonych w tym celu oddziałach sprzedaży.

4) Co do zakupu spirytusu został przydzielony powiat opatowski do Kielc.

5) Wódka monopolowa może być sprzedawana tylko po każdorazowo przepisanych i na etykietach uwidocznionych cenach, na podstawie każdorazowych pozwoleń przynależnej wedle miejsca zamieszkania kupującego Komendy powiatowej (Oddział skarbowy), a wyjątkowo także na podstawie zezwolenia związku gorzelników, w ilościach najwyżej do $\frac{1}{4}$ wiadra osobom zaufania godnym i do ich własnego użytku.

6) Wyjątkowo może być podawana też monopolowa wódka w wyszynku, jednak tylko w sile 50⁰/₀ alkoholu w koncesjonowanych restauracjach w ilościach do jednej ósmej litra do spożycia w lokalu gościnnym przy podawaniu potraw.

7) W wyszynku sprzedaż wódki w zamkniętych flaszkach, naczyniach lub butelkach (drobny handel) jakoteż sprzedaż przez ulicę wogóle jest bezwarunkowo wzbroniona.

8) Właściciele domów gościnnych mogą nabywać wódkę monopolową w ilościach najwyżej jednego wiadra.

9) Dla posyłek spirytusu z gorzeliń, rafineryi, magazynów monopolowych i fabryk likierów wystarcza potwierdzenie transportu, odprawiającego organu straży skarbowej, natomiast dla posyłek spirytusu i wyrobów z wódki, które pochodzą od osób, które nie stoją pod urzędowym dozorem skarbowym, przy transporcie przez granicę powiatu, przy ilościach ponad jedną czwartą wiadra musi być przedłożone bezwarunkowo pozwolenie przewozu (pozwolenie transportu) Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (oddział skarbowy).

Przekroczenia będą karane grzywnami lub aresztem po myśli obowiązujących ustaw i przepisów.

8.

Przepisy

celem zapobieżenia pożarom lasów.

Wyciąg z ustaw wydanych dla Królestwa Polskiego.

1) W lesie jakoteż i w obrębie 100 kroków od tegoż, nie wolno rozpalać ognień, w czasie posuchy, papierosów lub fajki palić jakoteż w nocy przy roznieconym ogniu ryby lub raki łowić. Pastuchom i robotnikom leśnym nie wolno nosić przy sobie narzędzi, służących do rozniecania ognia.

2) Popiołu i węgla nie wolno wypalać w lesie lecz tylko na wolnym przez urzędnika leśnego wskazanem miejscu.

Osoby, które wypalaniem się zajmują, mogą tylko na odległość 100 kroków, od miejsca wypalania się wydalić.

3) Począwszy od 1. marca do 1. listopada niewolno nikomu używać do strzału w lesie patronów, wypełnionych kłakami lub papierem.

4) Kto w pobliżu lasów rządowych łąki lub pola pokryte krzakami wykarczować zamierza, winien o tem zawiadomić władzę miejscową oraz urzędnika leśnictwa.

Wykarczowane powierzchnie mogą być wypalane tylko przy spokojnem powietrzu, względnie gdy wiatr wieje w przeciwnym kierunku, w obecności urzędnika leśnictwa.

Teren wypalania należy rowkiem okopać. Wygasający ogień nie może być bez dozoru pozostawiony.

5) Sprawca pożaru jest obowiązany powstałą szkodę wyrównać. W tym wypadku są gminy za swych pastuchów Zarządy dworów za podwładny personal, zaś przedsiębiorcy leśni wyrabiający budolec za swych robotników, odpowiedzialni.

6) Każdy, kto pożar lasu spostrzeże, jest obowiązany bezzwłocznie najbliższą władzę bezpieczeństwa i miejscowość o pożarze zawiadomić i pomocy zażądać.

7) Zwierzchności gminne tych miejscowości które są położone w promieniu $1\frac{1}{2}$ milowym od miejsca pożaru, są obowiązane wezwać wszystkich mieszkańców do niesienia pomocy.

Na powyższe wezwanie muszą mieszkańcy zaopatrzeni w siekiery i łopaty, natychmiast na miejsce pożaru pospieszyć.

Również i mieszkańcy dalszych wiosek nie mogą odmówić swej pomocy, skoro przez władzę do tego wezwani zostaną.

8) Wszyscy przy pożarze biorący udział, muszą się poddać zarządzeniom urzędnika, kierującego akcją ratunkową i nie wolno im pod żadnym warunkiem samowolnie z miejsca pożaru się oddalać.

9) Naczelnik gminy winien natychmiast poczynić wszelkie, przepisami policyjnymi unormowane środki, celem zapobieżenia pożarom, zaś przy wynikłym pożarze wydać potrzebne zarządzenia i niezwłocznie o tem donieść Komendzie powiatowej.

Wszelkie przekroczenia powyższych przepisów karane będą przez kompetentne Sady.

9.

Obwieszczenie.

W Tuszynie-Dworskim, gmina Maciejowice, wyrzuciła woda Wisły trupa.

W kieszeni znaleziono paszport, opiewający na imię Jana Kamińskiego i 40 koron w gotówce.

Zwłoki trudno ze względu na ich stan rozpoznać.

Osoby, którym zmarły; – o ile osobistość jego na podstawie znalezionego przy nim paszportu da się stwierdzić – był znany, szczególnie krewni jak również i ci, którzy by mogli podać pewne dane o krewnych topielca lub przyczynie jego śmierci, zechcą o tem ustnie lub pisemnie zawiadomić podpisanego.

Garwolin dnia 26. kwietnia 1917.

Ces. niem. Prokurator Państwa:
K Ö N I G, m. p.

10.

Sprostowanie ceny buraków cukrowych.

Podana w Nr. 3. Dziennika urzędowego z 15. lutego 1917 punkt 5. cena kontraktowa jednego korca buraków netto na 10 K. 75 h. prostuje się przy urzędowym kursie 1 rubla = 2 K. 95 h.

11.

Zmiana kursu rubla.

Rozporządzeniem Naczelnej Komendy Armii Nr. 132235/P. ustanowiony został aż do odwołania w c. i k. okupacyjnym obszarze Polski kurs rubla na 3 K 25 h.

12.

Obwieszczenie

o kursie dla wykształcenia urzędników średniej kategorii.

Generałne Gubernatorstwo w Lublinie urządza drugi 3 miesięczny kurs w Lublinie dla wykształcenia urzędników średniej kategorii w czasie od 1. października 31. grudnia 1917 r. z następującym programem wykładów:

- 1) Ogólne prawo państwowe, 3 polskie konstytucje i historia ustroju Polski,
- 2) zasady ekonomii politycznej,
- 3) prawo administracyjne, samorząd, gospodarka miejska, budownictwo, współdzielczość, higiena i choroby zakaźne,
- 4) prawo cywilne i karne [policyjne],
- 5) prawo skarbowe, podatki, należitości budżetowanie i rachunkowość,
- 6) stenografia.

Nieostemplowane podania o przyjęcie na kurs należy wnosić do dnia 31. lipca 1917 do c. i k. Komendy powiatu, w którym kandydat obecnie zamieszkuje, dołączając do podania własnoręcznie napisany życiorys i dokumenty wykazujące:

- a) Przynależność do Królestwa Polskiego [potwierdzenie gminy],
- b) ukończenie przynajmniej 6 klas szkoły średniej lub handlowej [świadectwa szkolne],
- c) nieskażytelność [potwierdzenie gminy i Komendy powiatowej],
- d) nieprzekroczony wiek 35 lat [metryka urodzenia].

Kandydaci przyjęci na kurs mają się przedstawić w dniu 29 lub 30 września w godzinach przedpołudniowych w Krajowym Komisaryacie cywilnym w Lublinie u kierownika oddziału polityczno-administracyjnego.

Słuchacze kursu, którzy złożą z pomyślnym wynikiem końcowy egzamin w styczniu 1918 r. będą przyjęci do służby administracyjnej c. i k. Zarządu wojskowego na razie kontraktowo za wynagrodzeniem dziennem 10 koron z przyznaniem bezpłatnej kwatery tudzież w miarę możliwości opału i oświetlenia.

Za C. i k. Komendanta powiatu:

NIESIOŁOWSKI, major, m. p.

Warunki przyjęcia kandydatów do seminarjum nauczycielskiego męskiego w Solcu.

Na rok 1917/18 przyjmowani będą do publicznego męskiego sem. naucz. w Solcu nad Wisłą:

na I rok kandydaci którzy ukończyli 15-ty rok życia i 4-ą klasą szkół średnich,

na II rok po ukończeniu 16 lat i 5-ej klasy szkół średnich,

na III rok po ukończeniu 17 lat i 6-tej klasy szkół średnich,

na IV rok po ukończeniu 18 lat i 7-mej klasy szkół średnich,

Kandydaci nie mogący wykazać się świadectwem z ukończenia odpowiednich klas muszą poddać się egzaminowi wstępnemu.

Do egzaminów wstępnych zgłaszać się należy ustnie lub pisemnie do końca czerwca do Dyrekcji publicznego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Solcu nad Wisłą poczta Lipsko obwód Wierzbnik, przy dołączeniu a) metryki chrzta, b) świadectwa moralności, c) świadectwa lekarskiego, d) ewentualnie ostatniego świadectwa szkolnego.

Egzamina wstępne przed wakacjami odbywać się będą w dniach 1-o 2-o i 3-o lipca. Kandydaci mają się zgłosić do egzaminu o godz. 9-ej rano w gmachu publicznego sem. nauczycielskiego w Solcu.

Po wakacjach wpisy do seminarjum odbywać się będą dnia 29-o, 30 i 31 sierpnia od godz. 9 rano do 12-tej i od 3-ej po południu do 6-ej.

Kandydaci zamiejscowi mogą znaleźć utrzymanie w urządzonym przy zakładzie internacie za zwrotem kosztów utrzymania.

Kandydaci niezamożni, a dobrze się uczący i chcący poświęcić się zawodowi naucz. przy publicznych szkołach mogą otrzymać stypendją w wysokości 200, 300 i 400 kor. rocznie.

**C. i k. Dyrekcja publicznego seminarjum
nauczycielskiego męskiego
w Solcu nad Wisłą.**

